"...Зайці котять передніми лапами
По городах капусту в поле".
М.Вінграновський

А літо сліпо спішило в осінь,
Аж спотикаючись об соняшничиння...
І лапками сонячні зайчики
Котили з городу капусту чинно.
І густо-джмелиним роєм
Гугнів в огудинні-натинні вітер.
Мак темно-шершаві голови
Тримав з належною гідністю
(як і годиться мужчинам).
І ти, мій наївний, мій дивний серпню,
Не помітив навіть ні трішечки кпину
В достиглості тій
(мов заворожено),
Ані хизування найменшого
(так риба сліпо пірнає в вершу) —
І був повергнутий владою вересня,
Під каблучком золотим-хмаринкою,
Під павутинкою срібною осені...
Мій світлий серпню...
Мов заворожено.